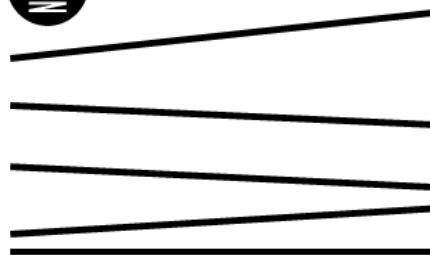

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Heiberg, Johan Ludvig.

Ja : Vaudeville-Monolog : Fortsættelse af Nei.

[S.l.], [1841]

S. 379-393.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

For

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130022886811

I a.

V a n d e v i l l e = M o n o l o g.

F o r t s æ t t e l s e a f N e i.

Første Gang opført paa det kongelige Theater den 24de Februar 1839.

Skuepladsen forestiller et Bærelse i Klokkerboligen i
Grenaa.

Klokker Link kommer ind fra Baggrunden, med et Brev
i Haanden.

Link.

Ringede det? — — Nei, jeg hørte nok feil. Jeg
er saa bange for, at min Kone skal vente paa sin
Kaffe. Saa snart hun vaagner, saa ringer hun, og
saa bærer jeg den ind til hende paa Sengen. Hun
vil ikke tillade nogen Anden at opvarte hende; jeg er
den Eneste, som faaer Lov dertil. O! det er et sødt
Privilegium exclusivum, som man siger. — Ja, det
er tilvisse behageligt at være gift! Rigtignok har jeg
hidtil ikke forsøgt det længere end i otte Dage; men
i den korte Tid er jeg allerede bleven ti Aar yngre;
ja, naar jeg seer mig i Speilet, synes jeg tilforlade-
lig, at jeg er bleven meget smukkere. Det forstaaer
sig, de gode Klæder, som jeg lod mig gjøre til Bryl-

luppet, bidrage endeel dertil. Jeg har allerede iført mig dem saa tidligt paa Morgenen, thi jeg venter endnu adskillige Visiter iformiddag; hele Grenaa vil see min Kone, og gratulere os, og det er da saa naturligt. — Men det er sandt, jeg glemmer jo reent at see, hvad det er for et Brev, som Postbudet leverede mig; det er vel sagtens ogsaa en Gratulation. (Seer paa Udskriften.) Ih, men det er jo fra Hammer! — min gode gamle Ven og Discipel! (Det han aabner Brevet.) Mon han skulde have faaet Nys om mit Ægteskab? Med Skam at tale om, har jeg endnu ikke meldt ham det; men Nygtet om min Forlovelse er maaskee naaet til Kjøbenhavn. Lad see, hvad han skriver. (Læser.)

Act. af Syv militaire Piger: Nu saa kom, I stjændige Tyrker.

1.

"Kjære Link, jeg hører med Glæde,
De vil ind i Ægtestand træde;
Skjondt jeg aldrig spionerer,
Veed jeg det fra sikker Haand og herved gratulerer!

2.

Gid De leve salige Dage
Med en elsket Ægtemage!
Gid Dem huuslig Lykke krene!
Junderligt mig glæder, at De fundet har en Kone.

3.

Jeg skal hilse Dem fra Sophie;
Jeg har ei den Fryd fortie,
Hvormed tidt om Dem hun taler.
Ligeledes Hr. Justitsraad Samstrup sig anbefaler.

4.

Kjære Ben! jeg vistnok til Sommer
Med min Kone til Dem kommer,
Hvis De har et Gæstefammer.
Indtil da jeg undertegner mig med Algtelse, ærbødigt Deres
Hammer."

O den gode Ben! Hvilket hjerteligt, hvilket
venskabeligt Brev! Han tager inderlig Deel i min
Lykke. Men jeg er ogsaa lykkelig, og det tilgavns!
Jeg har faaet en smuk Kone, — ja jeg finder hende
deilig, — jeg har faaet en elskværdig Kone, jeg har
faaet en formuende Kone. Hun er en Møllerdatter
fra Hobro, fin og hvid som Melet fra Møllen, — og
Mølleren i Hobro har ikke saa Lidt paa Ristebunden.
I forrige Uge holdt vi Bryllup hos Forældrene, og
iforgaars Aftes kom vi her til Grenaa, og drog ind
i min gode, lune Klokkerbolig. Igaar Morges ringede
jeg første Gang til Høimesse, og uagtet jeg altid
har fundet mine Klokker ypperlige, saa forekom det
mig nu, at de vare bleve meget bedre; det var,
ligesom de havde faaet en Solvflang; jeg er vis paa,

man kunde høre dem over til Samsø. Men jeg kan tænke, jeg seer Alting i et forskjønnende Lys, og det er intet Under. Al! naar jeg tænker paa, hvordan alt Dette er gaaet til, saa troer jeg mangengang, at jeg drømmer, og kunde fristes til at knibe mig selv i Armen, ligesom Jeppe paa Bjerget, for at mærke, om jeg ogsaa er rigtig vaagen. Ja, er det dog ikke forunderligt, hvorledes Vorherre er Daarernes Formynder! Jeg tænkte saamænd paa Intet mindre end at gifte mig. Mit uheldige Frieri til Jomfru Gamstrup i Kjøbenhavn — nuværende Madam Hammer — havde gjort mig saa kjed og led af det, at jeg sagde til mig selv: "Du skal saamænd ikke tiere være til Nar for Fruentimmerne;" og det var min faste Beslutning at leve og døe som Pebersvend. Men Himlen vilde det anderledes. Al! jeg kan ikke tidnok udmale mig den hele romantiske Begivenhed; det er min kjæreste Beskjæftigelse i eensomme Timer. Jeg var kommen til Aarhus, og vilde tage over til Rallundborg, for at besøge en god Ven. I Smakken var et stort Reiseselskab; vi vare nitten Personer, hvoraf de elleve vare Fruentimmer, og deriblandt adskillige fjønne unge Piger. Desuden var der fjorten Stude ombord i Smakken, og de stode nede i deres Afslukke i Lasten, og brølte, saa det lød som en underjordisk

Torden. Beiret var i Begyndelsen smukt, og alle Passagerer gif omkring paa Dækket og taledes sammen. Den Ene søgte nu at udforske, hvem den Anden var; og idet jeg gif forbi en Dame, hørte jeg hende sige halv sagte til En af mit Bekjendtskab: "Beed De ikke, hvem den Mand er, som gaaer der?" Og i det Samme pegede hun paa mig. "Jo," svarede Manden: "det er Klokker Linsk fra Grenaa." — "Klokker Linsk!" udbrød hun: "Den berømte Klokker Linsk!" Og nu gif det med en Hvisten fra den ene Dame til den anden: "Det er Klokker Linsk! det er Klokker Linsk! see, der gaaer han!" — Det var mig slet ikke behageligt, at mit Rygte var saa udbredt; jeg havde hellere villet være incognito; men der var nu ikke Noget at gjøre ved, og jeg fandt mig i det med christelig Taalmodighed. Men nu lærte jeg først rigtig at kjende deres Gifunderier; thi da jeg vilde give mig i Snak med et pænt Fruentimmer, som just sad og strikkede paa en Strømpe, saa svarede hun mig Nei paa Alt hvad jeg sagde til hende. Jeg fandt, at det var en grov Spøg, og henvendte mig nu til en anden Dame, men fik her det samme Svar. Og ligedan gif det mig med den tredie og den fjerde og den femte, og naar den Ene svarede, saa snisfede de

Andre, saa jeg mærkede nok, det var et aſtalt Spil, og tænkte: Nei, tak for mig! jeg ſkal ikke have Mere at gjøre med de Gjanter. — Al! jeg vidste ikke, at der var Een imellem dem, ſom havde Medlidenhed med mig, og meente mig det godt og ærligt, og mindſt drømte jeg om, at det var den Allersmukkeſte af dem Allesammen. Men det varede ikke længe, før jeg fik Hævn over alle Gjæſene; thi nu traf et ſtærkt Uveir op; det blev en rafende Storm, og alle de gode Damer, ſom før havde været ſaa kjæphøie, bleve nu heel ſpagfærdige, thi de fik Allesammen ondt, og maatte ned i Kahytten, medens jeg, der er vant til Søen, gif rolig omkring paa Dækket, og morede mig over de Andres Forſkrækkelse og Waande. Ja, tænkte jeg, ſaadan ſkal J have det; nu glemme J nok at ſige Nei. Men Stormen tog beſtandig til, det blev værre og værre.

Mel. af Den ſorte Domino: Ah! quelle nuit!

1.

Smakten i Sogang ſlingred op og ned, og op og ned,
Enhver med Sygdom ſtred,
Og fæltſig vred.
Angſtfuld man raaber:
"Hofmansdraaber, Hofmansdraaber!
O! jeg har ſaa ondt, o vee!
Geſvindt en Ekee!"

J alle Koier Damer skrige:
 "Vilde Styrmænd! lille Pige!
 Kom og hold mig, ellers jeg besvimer!
 Al! skal Dette vare flere Timer,
 Troer jeg vist,
 Jeg dør tilsidst!"
 Hør nu de fjorten Stude brøle, brøle høit i Chor,
 Omkaps med Storm fra Nord
 Og Folk ombord.
 Jeg, kun jeg, gif omkring frank og frit
 Med min Madkurv, og ventet paa god Appetit.

2.

Dag ved et Seil, som gav for Stormens Rasen Ly og Læ,
 Jeg ved en Klods af Træ
 Sank ned paa Knæ.
 Følt Himlen griner,
 Stormen hviner, hviner, hviner;
 O, det var en rædsom Dag,
 En farlig Sag! —
 Min Madkurv satte jeg paa Klodsen,
 Og begyndte just at løsf' 'en,
 Da med Eet jeg hører Nogen Klage,
 Og da jeg ad Dækket seer tilbage,
 Midt derpaa
 En Dame laae.
 Tvrigt hun skreg: "O lad mig faae lidt Mad, lidt Mad,
 lidt Mad!"
 Hun saae til Kurven glad
 Og rmt mig bad.
 Skulde hun lide Nød? det var Skam;
 Jeg stod op med min Kurv: "Vær saa artig, Madam!"

3.

Smukt hun paa Dækket laae, saa lang, saa lang, saa lang
hun var,

Og mig den Sag blev klar:

Hun Skjønhed har!

Kjæft hun sig viste,

Drak og spiste, drak og spiste,

Deelte med mig englemild

Tre flamske Sild.

Mens os den grumme Sygdom sparte,

Jeg i Talens Lob erfarte,

At hun Jomfru var, men ei Madame,

Og jeg spurgte hende med det Samme;

"Er De frisk?" —

"Ja, som en Fisk!" —

"Saa vil jeg raade Dem som Ven: staa op, staa op, staa op!

Giv Haanden, gjør et Hop!"

Hun svarte: "Top!"

Smt hun gav mig sin Arm, taus, men kjæft,

Og vi gik op og ned ad det svingende Dæk.

4.

Benligt hun sagde: "Kjære Klotter, kjære Klotter Vink!

Jeg fatter Skjæbnens Vink,

Og følger flink.

Nys vore Gjanter

Snaddred høit fra alle Kanter;

Hvor man gik paa Skibets Dei,

Man horte: Dei.

Men nu da Skjæbnen os forener,

Er det billigt, som jeg mener,

At jeg Deres Trosterinde bliver,

Og et modsat Svar bestandig giver.

Prov mig da!

Jeg svarer Ja!" —

Jeg blev perpler; jeg solte, Hjertet i min Hals mig slog,

Dog Mod jeg til mig tog,

Et Suk jeg drog.

Pigens Haand fast i min holdt jeg klemte,

Og i selvsamme Nu var min Skjæbne bestemt.

Det er en velsignet Pige, tænkte jeg: Hun vil holde mig skadesløs for de andre Damer's Uartighed; hun vil svare Ja paa Alt hvad jeg siger! — Jeg veed nok, hvad jeg helst vilde spørge hende om, ... men man bør ikke falde med Døren ind i Huset, man maa gaae saa lempeligt tilværks. Hvormed skal jeg begynde Samtalen? Med Beiret? O ja! hvorfor ikke? Det er en Gjenstand, som tilbyder sig af sig selv, og fornemmelig i dette Dieblif.

Mel. af Den sorte Domino · Flamme vengeresse. (El Jaleo de Xeres.)

"Det er hæsseligt Vær!" —

"Ja!" —

"Det er græsseligt her!" —

"Ja!" —

"Men jeg haaber endda,

De Dem godt befinder

Med saa røde Kinder?" —

"Ja!" —

"Vil De nyde lidt Mad?" —

"Ja!" —

"Maa jeg byde mit Fad?" —

"Ja!" —

"Nu, saa haaber jeg da,

Eiden De kan spise,

Vil De kjæf Dem vise?" —

"Ja!" —

Det var jo godt! hun forstaaer at spøge,
Hun kan mig forstaae.

Men nu maa jeg forsøge

For Alvor at storme paa.

"Lad mig Dem nu spørge, kjære Pige?" —

— Al! mon det vil gaae?

Himmel! hvad skal jeg sige?

Jeg gaaer istaa!

"Det er hæsseligt Vær!" —

"Ja!" —

"Det er græsseligt her!" —

"Ja!" —

"Men jeg haaber endda,

De Dem godt besinder

Med saa røde Kinder?" —

"Ja!" —

"Vil De nyde lidt Mad?" —

"Ja!" —

"Maa jeg byde mit Fad?" —

"Ja!" —

"Nu, saa haaber jeg da,

Eiden De kan spise,

Vil De kjæf Dem vise?" —

"Ja!" —

"Kjære! svar mig nu!" —

"Ja!" —

"Lor jeg sige Du?" —

"Ja!" —

"Har du Hjerte?" —

"Ja!" —

"Vil du venlig lindre mig min Smerte?" —

"Ja, ja, ja!" —

"Vil du være min?" —

"Ja!" —

"Maa jeg være din?" —

"Ja!" —

"Lor jeg troe, dig Intet rokker,
Maar din Ed du gav en Klokker?" —

"Ja, ja, ja!" —

"O hvor deiligt et Bær!" —

"Ja!" —

"Hvor beleiligt er her!" —

"Ja!" —

"Stormen iler herfra,
Skibet Veien styrer,
Fort af smaa Sephyrer." —

"Ja!" —

"Hvilken nyskelig Stund!" —

"Ja!" —

"Hvilken kyskelig Mund!" —

"Ja!" —

Trallera, trallera!

Trallerallerallera!

Saaledes gif det til. Inden vi kom til Raskund-
borg, vare vi forlovede. Men allerede med næste

Smakke gif vi Begge tilbage til Narhuus, og derfra reiste jeg med hende til Hobro, hvor jeg udbad mig hendes Haand af Forældrene. Derpaa reiste jeg hjem til Grenaa, for at arrangere mig lidt, og saasnart mine nye Klæder vare færdige, tog jeg tilbage til Hobro og holdt Bryllup, og efter et Par Dages Forløb førte jeg min Kone til mit Hjem, og holdt mit høitidelige Indtog her i Byen. — Den gode Sjæl! Det Første, hun sagde til mig, da vi traadte ind her i Stuen, det var: "Søde Lief! Himlen har bestemt os To for hinanden; det kan man see deraf, at vi vare de Eneste, som ei bleve søsyge. Vor Sympathie er gjensidig: Jeg begyndte med at svare dig Ja paa Alt hvad du sagde; til Gjengjæld venter jeg nu, at du aldrig siger Nei til hvad jeg forlanger. Du er en god Klokker, du er en udmærket Klokker. Men nu, da du er bleven gift, maa du vide, hvad Klokken er flaaet. Det er min Stolthed, at faae en Klokker til at lystre min Klokke. Hvergang jeg ringer paa dig" — sagde hun, og i det Samme tog hun en lille Bordklokke op af sin Synpose — "saa maa du smukt komme, og høre hvad jeg vil. Om Morgenen, inden jeg staaer op, betyder det, at du skal bringe mig min Kaffe; lad mig see, du påser at holde den over en stadig Ild, for at den kan være varm." — Jeg blev

inderlig rørt over dette Beviis paa hendes Godhed for mig. Jeg omfavnede hende hjerteligt, og sagde: "Min egen, søde Line!" — for hun hedder Line — "jeg lægger mig selv og Alt, hvad der er mit, ned for dine Fødder, ja endog de store Taarnklokker. Over dem regjerer jeg; men din lille Bordklokke skal befale over mig; det er Kraften, som betvinges af Skjønheden!" — Og jeg har ærlig holdt Ord, og skal vedblive at gøre det. Kaffen staaer derude og koger, og jeg staaer her i pæne Klæder, parat til at gøre Opvartning, saasnart Signalet lyder. (Man hører Klokken ringe.) Der har vi det!

Mel. af Mel: Slutningsangen.

Min Kone ringer, jeg maa herfra,
 Jeg strax maa holde mig klar;
 Den Hulde gav mig et evigt Ja,
 Og Gjengjæld lovet jeg har.
 Paa denne Hvedebrodsdag
 Jeg haaber, at Alle med mig og med hende gør fælleds Eag
 I venligt Ja! —

(Det ringer igjen.)

For Pokker! nu maa jeg herfra!

(Løber ud.)

The following information was obtained from the records of the [redacted] Department of the [redacted] Government, dated [redacted].

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible text.]

1944-1945
 1946-1947
 1948-1949
 1950-1951
 1952-1953
 1954-1955
 1956-1957
 1958-1959
 1960-1961
 1962-1963
 1964-1965
 1966-1967
 1968-1969
 1970-1971
 1972-1973
 1974-1975
 1976-1977
 1978-1979
 1980-1981
 1982-1983
 1984-1985
 1986-1987
 1988-1989
 1990-1991
 1992-1993
 1994-1995
 1996-1997
 1998-1999
 2000-2001
 2002-2003
 2004-2005
 2006-2007
 2008-2009
 2010-2011
 2012-2013
 2014-2015
 2016-2017
 2018-2019
 2020-2021
 2022-2023
 2024-2025

